

չես ուզեր ամուսնանալ Հետք : Ան պատրաստ է :
Իսկ զձեռն մինչև առտու փողոցները կը թափառի :

— Ոչ, Մնա՛կ, կարծեմ թէ՛ աս ալ կ'անցնի :
Ես կը վախեամ ամուսնութենէն : Ո՞վ գիտէ ,
կարելի է մեր բնութիւնները չլարարին : Ես
լսեր եմ որ անոր ընտանիքը չ'ուզեր զիս : Ես
ալ չեմ ցանկար անոնց որդւոյն Հետ պսակուիլ :

— Կ'ուզէին ներկայացնել "Հաւատք, Յոյս ,
Աւեր" , ըսաւ Մնակեան , բայց տեսնելով որ դուն
տկար ես , անոնք յետաձգեցին : Ես կ'ըսեմ թէ
կարող ես , այն պայմանով որ փորձերը քու
տունդ կատարուին : Այդ իրիկունը , ան ան-
պառաճառ թատրոն կուգայ , դուն ալ կը տեսնես
ու կը հանգստանաս :

— Ի՛նչպէս , Մնա՛կ , միթէ՞ ես կարող եմ
ներկայացում տալ :

— Կարող ես , կարող ես , ըսելով Հետացաւ ,
Փորձերն ըրի՛նք մեր տունը : Ներկայացման
իրիկունը , չեմ գիտեր ի՛նչպէս գացի թատրոն :
Կիսով չափ լեցուն էր : Առաջին արարուածէն՝
արդէն ուժեւրս սպառուեցան : Ան նստած էր
օթեակի մը մէջ՝ բարեկամի մը Հետ : Երբ վա-
րագոյրը իրեցուցին , Մնակեան ին ըսի .

— Ա՛յո, Մնա՛կ , կարողութիւն չունիմ ոտքի
վրայ կանգնելու : Ի՛նչպէս պիտի տանիմ մինչև
վերջը :

— Ես քեզ կ'ազատեմ զերեդ , ըսաւ :

Ես ոչինչ հասկցայ : Այդ թատրոնին մէջ ,
լուսաւորութիւնը հասարակ լապտերներով էր :
Քուլիսներէն կախուած էին քանի մը լամպար-
ներ : Մնակեան կանգնելով զարկաւ քուլիսին ,
լամպարներէն մէկ քանին վար ձգեց , փոքրիկ
վերջ մը ստացաւ զլիւն : Ցախտակամանին վրայ
լամպարին մէկը բռնկեցաւ : Մնակեան ուշա-
թափ եղաւ , և ներկայացումը իսպառնուեցաւ :

Ես , զարմացած ու գոռ ելած , տուն գացի :
Չէի կարծեր թէ այդպիսի բան մը կարելի էր
ընել :

Այդ տարօրինակ ներկայացումէն յետոյ ,
գերասանները ցրուեցան , ամէն ոք իր տեղը
գնաց , "սեզոն"ը վերջացաւ :

ՀՐԱՍՏԱՍ

(Շարունակելի)

ՀԱՅ ԷՋԵՐ

ՏԱՂ ՍԻՐՈՅ

Արեւն սիրով պիտի , զէմ չափի ճարով ,
Քեզ ասեմ , ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ կուգամ , դուն ծիծաղելով :

Ես ա՛յ վարդ ու մանուշակ դու անուանո՞ս ,
եղ կամկար փայլէ՛ն երբան՝ մեզի մօս .
Դու մարդ ես քույրանէ , ծեղկոյ աղիւնո՞ս .
Քեզ ասեմ , ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ (1) կուգամ , դուն ծիծաղելով :

Այսօր գարունն եկե՛ր , ամիսն է մայիս ,
Այդ եմ ծով ալիւնովի խաղաւ կու ցայիս ,
Երբո՞ր նման փայլե՛ս խլիլիս կու ցայիս .
Քեզ պատեմ , ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ կուգամ , դուն ծիծաղելով (2) :

Երեքդ կարմիր է զէս կախաւ արեւն ,
Իմացա՛ր , ի՛նձ եղայ ես ի՛ն փրտուն .
Քանի՞ մէկ կու պանծա զու զիս երեւուն .
Քեզ ասեմ , ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ կուգամ , դուն ծիծաղելով :

Այլվնիդ եմ քուսե՛ս , ընձիկդ է կամար ,
Երեքդ լոյս կուտայ իմ զեմս ու դամար .
Դու մի՛ մեռնիր , մեղի ես , մեռնիմ ի՛նձ համար .
Քեզ ասեմ , ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ կուգամ , դուն ծիծաղելով :

Երեքդ լոյս կուտայ զէս զդարեւին ,
Խղճօր ես՝ կու փայլիս ներքե՛ն տեւիլին ,
Քեղեմ զասիլն ի՛նձի մեռնիլ կ'երևիլին .
Քեզ ասեմ՝ ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ կուգամ , դուն ծիծաղելով :

Ծոցդ զրգած քամակալ , ներմակ իմնուէ է ,
Պոկիմներդ շաւար շաւարաւ ու ճուռէ է .
Անե՛ի կու սիրելի՞ զեղձ՝ լեզուդ անուէ է .
Քեզ ասեմ , ի՛նձ լրտէ՛ , կարմիր ու ներմակ ,
ես լալով ծառ կուգամ , դուն ծիծաղելով :

1) Ձեռագրին մէջ՝ տուն :

2) Ձեռագրին մէջ այս տողը կը պակսի :

Աշկերոյց կու ճանչեն որ սիրոյ սէր եւ .
 Քէ պագ (1) մի այլ չի ասա՝ նայ մի դագ սէր եւ,
 Գիտեմ որ հօր ու մօր՝ ազգութեւ սէր եւ .
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն շիծաղկելով :

Արար ես հեղի մեղրոյ իմ ի գար .
 Երբ կամանչիդ վերայ կար խղի հագար ,
 Անկաւ ինչու ու զրոհոյ՝ այլ վրայ չի գար :
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն ծիծաղկելով :

Ծառայ լինիմ, էար, քո սէր սեւ աշկերոյց .
 Ան դու գիտ քղերես ի մէջ ծրերոյց,
 Գիտեմ որ կու մոռնիմ եւ ի քո սիրոյց .
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն ծիծաղկելով :

Հողի՛, դու գեա բարբր լուսին բոլորեալ ,
 Ծամերդ ի լուսոյ ի վեր ինչու յալուեալ ,
 Երբոր ի յիս նայիս այ՛ խողուեալ (2),
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն ծիծաղկելով :

Հայ՛ ամիր, իմ նայր դեռ չես իմացեր .
 Ես այլ, ա՛մ, քո սիրոյն ո՛նց եմ իմացեր,
 Քեզնէ ի գոտ մարդոյ հողի՛ չեմ ասեր .
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն ծիծաղկելով :

Հարիշուկ եմ եկեր ես ի ձեր գեղին .
 Երեսը կու քրվում ռոխիւր հողին,
 Հիւանդ եմ ես սիրուն, դարձել եմ դիւղին,
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն ծիծաղկելով :

Հարիբ Ծրլորեփին գիւր եաբն է գովեր .
 Խո սեւ աշկերոյն նրմանի ծովեր .
 Բաւակ մրկումն ունիս, Լա՛ր, նման քեւեր .
 Քեզ ասեմ, ինձ լրտէ՛, կարմիր ու ճերմակ,
 Ես լալով ծաւ կուգամ, դուն ծիծաղկելով :

(Լեզվածանայ քիւ 1999 ձեռագիր, Տաղարան)

ԽՈՐԷՆ ՆԱՐՊԷՑԻ ԱՆՏԻՊ ՏԱԼԵՐԴ

Ս Ի Բ Է Ջ Ի Ս

Սիրե՛ գիս, Աղհեկի՛ ,
 Իմ կուսումն զեղնչիկի ,
 Տուր ինձ գեթ սիրոյն կես
 Իւ ըզնեզ սիրեմ ես :

Ձի ըզնեզ բոլորով
 Կը սրայեսն ես հողուով ,
 Եւ գիւմ սիրտ բովանդակ
 Քեզ ձօնած եմ, հրեշտակ :

Մըսածմունք իմ եւ քախս ,
 Բարբախտումն բողջեանդ ,
 Պաշխանին լուկ ճեղի ,
 Ով իմ կոյս զեղանի :

Քե՛ ի ճիւ քե՛ գիշեր
 Տոցորեկ գիւս քո սէր .
 Եւ կեանքիս վշտայեռ
 Դու ես աստղն ու բեւեռ :

*) Խորէն Նարպէյ արքեպիսկոպոսի անտիպ տաղերու այս հաւաքածուն լուսին կտորները արդէն հրատարակած ենք Առաջիկայ մէջ (Ը. տարի, թիւ 12, Ը. տարի, թիւ 1-2, Թ. տարի, թիւ 1-2) : Եւս թիւէն՝ կը վերսկսենք մնացեալ կտորներուն հրատարակումը : Մեծ մասամբ սիրային տաղեր են : Զարտիկ է որ Նարպէյ, թէպէտ Ս. Կոյսին երկրպագու, Ըսողիկին ալ անտարբեր չէ մնացած : Իր Վարդիկէ հասորը արդէն իսկ փունջ մըն է սիրային գեղաներու՝ որոնք՝ թէ՛ պատշաճութիւնները յարկելու համար քրոջ մը ու զղուած, յայտնապէս կը պարունակեն եզրայրականէն տարբեր և աւելի վրդովիչ զգացում մը . իսկ այս անտիպ տաղերուն մէջ՝ քերթողը իր ներքին յոյժին անաբող պատկերացուցած է : Մեծ մասամբ՝ առանց շատ ինքնատիպ ու խոր բլլալու, այս տաղերը, քերուչ ու մարուր՝ համակ ուժանիւթի՛ զգայնութիւնամբ համակուած՝ աղբոր փափուկ հայերենով մը գրուած՝ նրբահիւս գաշնեղբու տողերով սիրուն էջեր են, արժանի՛ հեղինակին քերթողական ստուար ու սլալազան գործին մէջ անկիւնը իրենց որոշ տեղը գրաւելու :

1) Ձեռագիր՝ Պա՛մ :

2) Ձեռ. Յօդուեալ :